

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-309/14)

(2014/C 339/02)

*Jezik postupka: talijanski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka*Tužitelji:* Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL),

Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ministero dell'Interno,

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodno pitanje

Je li u suprotnosti s načelima utvrđenima Direktivom Vijeća 2003/109/EZ⁽¹⁾ i naknadnim izmjenama i dopunama nacionalni propis poput onog iz članka 5. stavka 2.ter Zakonodavne uredbe br. 286 od 25. lipnja 1998. u dijelu u kojem se propisuje da se na „[z]ahtjev za izdavanje i produljenje boravišne dozvole primjenjuje plaćanje pristojbe čiji se iznos u rasponu od najmanje 80 i najviše 200 eura određuje uredbom koju Ministero dell'economia e delle finanze [Ministarstvo gospodarstva i financija] donosi u dogovoru s Ministero dell'interno [Ministarstvom unutarnjih poslova] te u kojoj se određuju i načini plaćanja [...]”, određujući na taj način najmanji iznos pristojbe otprilike osam puta viši od troška izdavanja nacionalne osobne iskaznice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – PARTNER Apelski Dariusz protiv Zarząd Oczyszczania Miasta

(Predmet C-324/14)

(2014/C 339/03)

*Jezik postupka: poljski***Sud koji je uputio zahtjev**

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PARTNER Apelski Dariusz

Tuženik: Zarząd Oczyszczania Miasta

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2004/18/EZ) tumačiti na način da se pod izrazom „po potrebi” – koji se odnosi na situaciju u kojoj se gospodarski subjekt može osloniti na sposobnost drugih subjekata – misli na svaku situaciju u kojoj gospodarski subjekt nema sposobnost koju zahtijeva javni naručitelj i namjerava se osloniti na odgovarajuće sposobnosti drugih subjekata? Predstavlja li napomena da se gospodarski subjekt može samo „po potrebi” osloniti na sposobnosti drugih subjekata ograničenje kojem je cilj da se subjekt može samo iznimno osloniti na te sposobnosti, a ne pravilo koje daje izbor gospodarskom subjektu u postupku odabira ponude?
2. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da činjenica da se gospodarski subjekt oslonio na sposobnosti drugih subjekata koje se tiču znanja i iskustva „bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobna odnosa” i da „ima[...] na raspolaganju resurse” tih subjekata, podrazumijeva da, prilikom izvršenja ugovora, gospodarski subjekt nije obvezan održavati odnose s tim subjektima ili s njima može održavati neformalne i nedefinirane odnose, u smislu da navedeni gospodarski subjekt može sam izvršiti ugovor (bez sudjelovanja drugog subjekta) ili da to sudjelovanje bude u formi „savjeta”, „konzultacija”, „usavršavanja” itd.? Ili članak 48. stavak 3. treba tumačiti na način da je drugi subjekt na čije se sposobnosti gospodarski subjekt oslanja obvezan stvarno i osobno izvršiti ugovor u mjeri u o kojoj su njegove sposobnosti prijavljene?
3. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da se gospodarski subjekt, koji raspolaže vlastitim iskustvom, ali u manjoj mjeri pa ga onda ne želi naznačiti javnom naručitelju (primjerice jer je nedovoljno za stavljanje ponude za sve dijelove ugovora), može također osloniti na sposobnosti drugih subjekata kako bi poboljšao svoj položaj u postupku?
4. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da javni naručitelj može (ili čak mora) u pozivu na nadmetanje ili u specifikaciji navesti pravila prema kojima se gospodarski subjekt može oslanjati na sposobnosti drugih subjekata, poput načina sudjelovanja drugog subjekta u izvršenju ugovora ili udruživanja sposobnosti gospodarskog subjekta i drugog subjekta ili pak mora li drugi subjekt biti solidarno odgovoran s gospodarskim subjektom za izvršenje sukladno ugovoru u mjeri u kojoj se gospodarski subjekt oslonio na sposobnosti tog drugog subjekta?
5. Na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, može li se osloniti na sposobnosti drugog subjekta, u skladu s člankom 48. stavkom 3., na način da se pridodaju sposobnosti dvaju ili više subjekata koji ne posjeduju sposobnosti što se tiče znanja i iskustva koje zahtijeva javni naručitelj?
6. Posljedično, na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, treba li članak 44. i članak 48. stavak 3. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da uvjeti sudjelovanja u postupku, koje postavlja javni naručitelj, mogu biti ispunjeni samo formalno, u svrhu sudjelovanja u postupku, i to neovisno o stvarnim sposobnostima gospodarskog subjekta?
7. Na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, ako javni naručitelj dozvoli stavljanje ponuda za dijelove ugovora, može li gospodarski subjekt nakon stavljanja ponude, primjerice dopunom ili pojašnjenjem dokumenata, prijaviti na koje dijelove ugovora se odnose resursi koje je naveo kako bi dokazao da ispunjava uvjet sudjelovanja u postupku?
8. Dopuštaju li načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18/EZ te načelo transparentnosti poništenje provedene dražbe i ponavljanje elektroničke dražbe ako je ona sadržavala bitnu nepravilnost, primjerice ako na dražbu nisu bili pozvani svi gospodarski subjekti koji su stavili dopuštenu ponudu?
9. Dopuštaju li načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18/EZ te načelo transparentnosti dodjelu ugovora gospodarskom subjektu čija je ponuda bila izabrana na kraju takve dražbe bez njezinog ponavljanja, s obzirom na to da se ne može utvrditi bi li sudjelovanje neuključenog gospodarskog subjekta izmijenilo njezin rezultat?

10. Može li se sadržaj odredaba i preambule Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ koristiti kao vodič za tumačenje odredaba Direktive 2004/18/EZ, iako rok za njezinu implementaciju još nije istekao, u mjeri u kojoj pojašnjava određene pristupe i namjere zakonodavca Unije i u kojoj nije protivna odredbama Direktive 2004/18/EZ?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv A1 Telekom Austria AG

(Predmet C-326/14)

(2014/C 339/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: A1 Telekom Austria AG

Prethodno pitanje

Je li pravo korisnika, iz članka 20. stavka 2. „Direktive o univerzalnim uslugama” ⁽¹⁾, na raskid ugovora bez naknade „nakon podnošenja obavijesti o prilagodbi ugovorenih uvjeta” predviđeno i za slučaj u kojem je tarifna prilagodba rezultat ugovornih uvjeta koji predviđaju da već od sklapanja ugovora buduća tarifna prilagodba (povećanje ili smanjenje) odgovara promjenama objektivnog indeksa potrošačkih cijena, koji odražava razvoj vrijednosti valute?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnim uslugama i pravima korisnika s obzirom na elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Direktiva o univerzalnim uslugama), Direktive 2002/58/EZ o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (SL L 337, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., stavak 52., str. 224.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Court of Session, Škotska (Ujedinjena Kraljevina) – The Scotch Whisky Association i dr. protiv The Lord Advocate i The Advocate General for Scotland

(Predmet C-333/14)

(2014/C 339/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Session, Scotland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Scotch Whisky Association i dr.

Tuženici: The Lord Advocate i The Advocate General for Scotland